

הו בודקן פרק חמיש שנהרין

מבן משפט נר מצוא

**פועל' אמר שפיעולן אמר
בטעו שען ערינו לודזדש
יריך אורה ה' מרדש חדשים
בר רגנאנא ד' אס איד זונע
בכדי חביבות של משנה קיד**

וְזֶה יָדַעֲתָם כִּי כָל־עַמּוֹד־בֵּין־יָדֵיכֶם וְאֶת־
[ט] מִסְפָּר־מִן־צָבָא.

ורוּרִיּוֹת כֵּי ווּן סְבִּירָה לֹא הָא לִמְיוֹן
כִּי תַּרְאָה אֶת לִמְיוֹן כֵּי נִפְאָה אָמַר לָהּ רַב
אֲרָא מְרִיטָה לְבִנְיָנוֹ וְלִבְרִיךְ הַשְׁבָּט וְהַמִּתְבָּבָּה
אָסַר לְהָאָטוֹ חֶסֶד יְמִינָה מִבְּרָכָתָן דֵין
וְהַזְּהָבָה לְבִרְכָתָה הַשְׁבָּט וְהַמִּתְבָּבָּה וְלִיבְרִיכָתָה
וְהַזְּהָבָה בֵּין הַדָּבָרִים אֲרוֹדָה לְאַמְרָנָה
וְאַזְּרָחָה בְּרִיךְתָּנוּן אַזְרָחָה לְאַמְרָנָה
הַמְּבָרֵךְ עַל הַמְּהֻשָּׁבָב בְּפָנָיו אַיִלְלָה פְּקַדְלָה
לְמַעַתָּבוֹת אֲלֵיכָם מַלְאָכָה קַיִתְמָלֵךְ נְצָרָה
אַגְּבָן וְאַמְּבָבָן כִּי וְפָרָק וְלִבְרִיךְ
יְהִוָּה לְכָמָד מִמְּבָרָה וְלִבְרִיךְ
מִלְּמָלָה לְמִלְּלָה דָּשָׂית וְלִבְרִיךְ
כָּלָל כִּילָל וְלִבְרִיךְ מִמְּגָן שָׁלָל וְלִבְרִיךְ
כָּלָן צְוָרָעָן מִמְּלָמָדָה גָּלָל
סְבִּרָה וְלִבְרִיךְ מִמְּלָמָדָה גָּלָל
הַלְּלָה וְלִבְרִיךְ מִלְּלָה גָּלָל וְלִבְרִיךְ
פְּמָמְבָּבָן מִלְּלָה כִּילָל פְּמָמְבָּבָן

בגלוֹת מִלְאָמֵן גַּג: **מֶלֶךְ לְכִי.** ^{אָמֵן} שְׁבֻנָה כְּרֻוב הַכָּא הַחֲדָשָׁה וְחַכִיבָה הַרְמָה
תְּאַלְוָן וּוְקַלְבָן פְּנֵי סְלִיבָה הַזָּהָב שְׂמָחוֹן ^{בְּזִיה} אֶלְיָהוּ רְגָא דָבִי בָבִי שְׁמַעְעָאל
בְּשִׁיבָה כְּבָרָה מְפִיעָה נְבָדָל סְלִיבָה תָּאוֹמָה
מְקַבֵּל: מְקַדְּסָה. ^{וְלֹא} שְׁמָעוֹן אַלְמָלָא* (לא) וּכוֹ יְשָׁאָלָא לְהַקְבִּיל
פְּנֵי אַבְתָה שְׁבָשָׁבִים כֶּל דָרְשָׁן וְדוֹרְשָׁדִים
לְתַהֲנוֹתָה בְּטַרְבָּה מְקוֹשְׁתִיאָה: קְשָׁס
וּמְפִיסָס. דְּלִילָבָן (אַלְמָן) טָמֵן
בְּגַדְוָה: פְּנָעָלָה הוֹמָן. צָרָפָה טָמֵן
וּמְוֹרָא מְכֹתָבִי (הַחֲדָרִי) וּמְבָרְכִי אֶלְיָהוּ מְרוֹמָה
מְלָאָם אֶל סְדָס: אַלְגָּזָה מְרוֹמָה.
רָב אָזָא לְרָב אַשִׁישָׁ בְּעַמְרָכָה מְבָרְכִי בְּרוֹדָה
סְפָרָה אַסְפָּהָמָקָה כָּל דָשָׁק: עַמְרָקָה
מְרַדְשָׁה כְּרַדְשָׁמָק אַבְרָהָם לְהַאֲיָה נְשִׁי יְהוָה נְגִמָּה

ספלהם. ס"ל ו' למוטט בפניהם. מונט טול נאש ס"כ גנאליס ג' בירוך [וכי] אשר מכמברו ברא שוקיטסboroh פיו כל צבאמ חוק ומון נתן לסת של אישנו את פרקיוטם ישים ושבותם שלושת רצין גראן מילוט. מדריך וטמונ מג' דרייא ומג' שיקרא אל' קלח נאש פטאלס ומוחודד שמילטן זיין ומג' פטאלס זיין וזכרויות האגדה כי מזין ייגלא זיין ס"כ גאנלע זיין בעמ' אנט מזיא מלחתה של לרורה בעמ' שיינלע זיין

רב יוסק אונפישא זיך תבאות בכח שוד : אה
שיימי בר אשיש לא שניא אלא שעות אלן אויד
אומיר לאידר הנץ דהמוה ערוזון במליה פשיטו
ואידר אומיר (ט) בחרוך העז הא נמי פשיטא מז'ו
בעלמא הוא דראא קמ' : ואידר בר מבניין
*אמ' יש ממש בדבריו לא דהה זיד משך לעליינו
יידר כל היום בולן כדי שלא תdra עלליינו
אמם אין ממש בדבריו : מז'או לו זוכת איז שבי^ט
ישחבורו : (ט) מז'או לו זוכת כי : לאידר מאידר
יזונן יטמוריין אווח אל בפפא לאבוי וליפטער
כיד' שילא יציאו כביד' מעורובין איכא דאמיר לה ר' יוסטוף לפטירה טבי רינא קנא אמר לה ר'
אומיר בשם שאון מוספין על ביד של שביעים ומנין
עשרהים ושלשה תדר' אומיר ברני' מבנות נדרון דינאן
נדורך הרין מא נודרך הרין אליליכא קש דינאן
תונא בר מונה מושמה דרכ' אהאר ברהה דה
עלילם לא חיטר ומאי נודרך הרין *רכבת
אומיר נודרך הרין או אמרת בשלמא הוכם וכח
אומרת קש דינאן לא סניא דלא אמר מז'או
ונפשיטה אין איננו דרומה מתחביש מעצץ
דאידר או אמרת בשילא קש דינאן דינאן
למתבביש מוארדים אליא או אמרת הוכם דינאן
ויהבחור זיחלך זר ולא פר שאנן מל
ברחנן גנמו את הדבר הוי מבניין אווח
פלוני אתה ובאי איש פלוני

הדרן עלך הו **לך צדוי נפנאות לך מתרמאות לך**
 ויקונך מלמד מלה נל ומן מומיןך **ולך און – לח' דוח' ס'**

הרון על דיו בדוקן

“אען שטחנה נסחנה כל טלי עלה ווי : הרון ערך הו בתקון.” *** (תל “גָּתָה” נסחנה כל דניאו ווי נסחנה). *** (תל “גָּתָה” נסחנה כל דניאו ווי נסחנה).

פרק עשרים

הלכה א ואין מברכין על הרוח אלא במווצאי שכת כשהוא מכוסם ונבלם

מسبת סופרים פרק עשרים

האחווניטים הללו את ה' תחוות לה' וצורך לברך בתחולתן ולקרותן בינו
[ב] (ט) דרדרני ר' שמעון בן יהוץיק יטום שטנה עשרה ולילה אחד וזה גמור
את ההלל ואלו הן שמנת ימי חנוכה [ט] וו"ט של עצרת זי"ט האשון של
וישתת הפהארת לעטומי במתן שהם עמידים לזרחןש בטומחה [ט] לפאר יוצרם על
לילו ובנלה עשרים ואחד יום ושתיليلות מצוחה מן המבורחר לקרות הכל
לילות של גלויות [ע] ולברך עליתן ולאוטמן בענימת ליקים מה שנאמר (ט)
(ט) ונורוממה שעשו יהודיו וכשהוא קורא אותו בבבתו אין ציריך לברך ע
בירך בריגם: הלכה י' אחרך מוציאין (ט) ספר וקורין בנשאים וייתחים
בזום הראשון וכן לכל יום יומו עד יום השטני ובשבת שבתותם קוראו יהו
כלות משה עד מן עשה את התנואה [ט] וכן ביום השטני עד זהות
פסוקם: הלכה יב בזומן של ר' ר' שבת להיות באחד בשבת ביום ר

שם ותולת עינוי בגנזה ומישר את דגלו וمبرך (ט) אשר במאמרו
בבא שחיקם וברוח פיו כל צבאמ חוק חטן נתן להם שלא ישנו את
הפקידם (ט) פועלם אמת שפערלו שאמות וללבנה אמר שחתודש בטומחה [ט]
וישתת הפהארת לעטומי במתן שהם עמידים לזרחןש בטומחה [ט] לפאר יוצרם על
בנד מלכוטו בא"ז מקדש ראשיהם: הלכה ב ואומר נ"פ טמן טוב טמן
טב (ט) [תודה] לכל ישראל ברוך עשר ברוך קדש ברוך ברוך וו' קדש
, וקדחות בגנזה ואומר נ"פ בשם אני וקד כנדך ואיני גנוז בך נך אם יוקדו
אתהים בגנדי [לאויקני] לא יגעו בו הפל עלייהם אמתה פחד ולטפיען אמן אמן
טהה להלזיה ואומר לךביו נ"פ שלום וירך לבתו לב טוב והיא לכל מפטיקין
קדושים חדשים: הלכה ג' כיצד טפטיין לחנוכה אטורי בעשרות וחמשה כבסלו"י
טהיקון נר חנוכה ואטורי להשליך בגר' ישן ואם אין לו אלא ישן מלכט באור ט' מקידטן בשמנת ימי חנוכה לומר ביום השני ביום השלישי
וות' יפה ואין טביהין אותו מפטיקו עד שכבה: הלכה ד (ט) מצות הולקתו
הרביעי ביום החטשי ביום השישי ביום השבעי ביום השmini כדי למדור ע
משמעות הזרמה עד שיכלה הרגל מן השוק וואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר
ט' יפה ע' לאי ראייה ע' לאו ימי ע' לאו ימי ע' לאו ימי ע' לאו ימי ע'